

The Hellenic Society Prometheas

Τη γλώσσα μου έδωσαν Ελληνική

Το σπίτι φτωχικό στις αμμουδιές του Ομήρου.

Μονάχη έγνοια η γλώσσα μου στις αμμουδιές του Ομήρου.

www.Prometheas.org

Οδυσσέας Ελύτης

Newsletter

September 2013

Prometheas Events

- **Sunday, September 22, 2013 at 6:30 pm.** fundraising event to benefit «The Smile of the Child» at the «Nostos» Restaurant. (*See flyer for more details*).
- **Friday, October 18th, at 8:00pm, Movie: "Ο Θεός αγαπάει το χαβιάρι"** at St. Sophia, Frosene Educational Center. "God Loves Caviar" is the compelling story of IOANNIS VARVAKIS, Greek Benefactor, and his journey from humble Greek pirate to international caviar millionaire, with the ear of Catherine the Great of Russia. Varvakis strives all his life for freedom for himself and then his country, only to find that freedom cannot be won until it is shared.

Websites of the month

- **Ανάβρας Μαγνησίας:** <http://www.youtube.com/watch?v=yraCtUo9N6E> [Μία εμπνευσμένη ομιλία από τον Δημήτρη Τσουκαλά, δήμαρχου του ορεινού χωριού της Ανάβρας Μαγνησίας, που αποδεικνύει ότι υπάρχουν περιπτώσεις Ελλήνων που πάνε κόντρα στην διαφθορά και ενδιαφέρονται πραγματικά για τον τόπο τους. Μία αναδρομή στο λαμπρό παράδειγμα της Ανάβρας και στην ανέλπιστα ανάπτυξή αυτής της απομακρυσμένης κοινότητας που αποτελεί παράδειγμα για την ελληνική επαρχία και τους πολιτικούς της παράγοντες καθώς και για κάθε πολιτικό.]

Books

- **"Greece, the Hidden Centuries"** by David Brewer
- **"An Island at War"** by Argyris Fortounas
- **"Lonesome George, C'Est Moi!"** by Jorge Sotirios

News Articles

A Greek-American pioneer passes away; he is credited with the natural gas revolution which started in the US and may spread around the world.

July 26, 2013

George Mitchell, a Pioneer in Hydraulic Fracturing, Dies at 94

By [DOUGLAS MARTIN](#)

George P. Mitchell, the son of a Greek goatherd who capped a career as one of the most prominent independent oilmen in the United States by unlocking immense [natural gas](#) and petroleum resources trapped in shale rock formations, died on Friday in Galveston, Tex. He was 94.

His family confirmed the death.

Mr. Mitchell's role in championing new drilling and production techniques like hydraulic fracturing, or "fracking," is credited with creating an unexpected natural gas boom in the United States. In a letter to President Obama last year, Daniel Yergin, the energy scholar and author, proposed that Mr. Mitchell be awarded the Presidential Medal of Freedom.

"It is because of him that we can talk seriously about 'energy independence,'" he said. (Mr. Mitchell did not receive the award.)

Mr. Mitchell combined academic training as a petroleum engineer and geologist with a gambler's cunning to become an influential businessman worth \$2 billion. He was a petroleum industry spokesman, then a persistent voice for "sustainable," or environmentally responsible, economic growth. On 27,000 piney acres north of Houston, he built a town called The Woodlands partly to demonstrate his ideas.

The most significant chapter in his life came last. In the 1980s and '90s, when many energy analysts foresaw only irreversible declines in hydrocarbon supplies, Mr. Mitchell got busy poking holes in Texas dirt on the hunch that they were wrong. Marshaling mostly existing technologies, he

began fracturing shale rock formations in fields where he had long pumped [oil](#) and gas at shallower depths.

After 17 years of trying, Mr. Mitchell finally hit pay dirt with gushers of gas in 1998. The flow was so prodigious that a competitor thought that the announcement was a practical joke. The \$6 million that Mr. Mitchell had put into the project was “surely the best development money in the history of gas,” The Economist magazine said.

The success enabled him to sell his company, the Mitchell Energy and Development Corporation, to the Devon Energy Corporation for \$3.5 billion in 2001. Included in the sale were the results of years of drilling more than 10,000 wells, many of which still yielded hydrocarbons.

Fracking uses water and chemical injections to force more oil from reservoirs. Both the Gas Technology Institute, a nonprofit research organization, and the federal Energy Department worked with Mr. Mitchell, giving him technical help and some financing. He also received federal tax credits.

Techniques for hydraulic fracturing vary, but Mr. Mitchell’s involved drilling straight down, then making a 90-degree turn thousands of feet underground to penetrate shale formations horizontally. A high-pressure mix of chemical- and sand-laced water was then injected, releasing trapped gas.

Fracking and other unconventional techniques have doubled North American natural gas reserves to three quadrillion cubic feet — the rough equivalent of 500 million barrels of oil, or almost double Saudi Arabia’s crude inventory. The increase came after four decades of declines. Gas is also being economically produced in northern states like New York, which had been considered barren of commercial hydrocarbons.

The same techniques worked for oil extraction. The Oil and Gas Journal reported this April that a well that would have produced 70 barrels a day using conventional drilling can produce 700 with fracking. North Dakota’s oil boom is one result.

Environmentalists and landowners worry that the new techniques will pollute groundwater and cause other environmental problems, particularly as they are deployed in virgin territories. Industry promises that good engineering practices will curb abuses, and some independent studies support that view.

“We can frack safely if we frack sensibly,” Mr. Mitchell and Mayor Michael R. Bloomberg of New York wrote last year in an op-ed column in The Wall Street Journal.

Mr. Mitchell’s roots reached back to Greece, where his father, Savvas Paraskevopoulos, tended goats before immigrating to the United States in 1901, arriving at Ellis Island at the age of 20. He worked for railroads, and gradually moved west. When a paymaster got tired of writing his long name and threatened to fire him, Mr. Paraskevopoulos took the paymaster’s name, Mike Mitchell.

Mike Mitchell settled in Galveston, where he ran a succession of shoe-shining and pressing shops. When he saw the picture of a beautiful woman in a local Greek newspaper, he headed for Florida,

where she had settled, according to family lore. He persuaded her to abandon her fiancé and marry him. They lived above the shoeshine shop.

George Phydias Mitchell was born in Galveston on May 21, 1919. His mother died when he was 13, and he finished high school at 16. No college would accept him at that age so he went to another high school for a year and brushed up on math. At Texas A&M University, he scrambled for tuition money until he started selling gold-embossed stationery to students lonesome for sweethearts back home. He finished first in his class in petroleum engineering and was captain of the tennis team.

He worked for Amoco in the oil fields of Texas and Louisiana, before joining the Army Corps of Engineers and overseeing construction projects. After his discharge, he started an oil company with partners, including his brother Johnny, who strolled Houston in jungle shorts and a pith helmet. The brothers did many of their early deals at a drugstore counter.

When a Chicago bookie offered the fledgling company a deal for an area north of Fort Worth known as “the wildcatters’ graveyard,” they bit. They quickly drilled 13 successful wells, and bet everything they had to expand their holdings in the area to 300,000 acres. That became the backbone of a company that hit oil or gas on 35 to 40 percent of the 10,000 wells it drilled.

In the 1960s, Mr. Mitchell, looking to diversify, bought 66,000 acres of mostly undeveloped real estate within a 50-mile radius of Houston. In 1974 he created The Woodlands, a 27,000-acre forested development 27 miles north of Houston, helped by a \$50 million loan from the Department of Housing and Urban Development. More than 100,000 people live there today. The Exxon Mobil corporation is building a 385-acre campus for 10,000 employees there.

Partly motivated by a desire to solve urban problems, Mr. Mitchell visited the Bedford Stuyvesant section of Brooklyn and the Watts section of Los Angeles when planning the project. In 1997, he sold Mitchell Energy’s stake in The Woodlands for \$543 million. He said in 2001 that it had not achieved the ethnic mix for which he hoped, but recommended that it be annexed by Houston to increase diversity.

In his early 20s, Mr. Mitchell met two twin sisters, Cynthia and Pamela Woods. He first dated Pamela but married Cynthia, with whom he created the Cynthia and George Mitchell Foundation. It has given more than \$400 million to a variety of causes. Mrs. Mitchell died in 2009.

Mr. Mitchell is survived by his sister, Maria Mitchell Ballantyne; three daughters, Pamela Maguire, Meredith Dreiss and Sheridan Lorenz; seven sons, Scott, Mark, Kent, Greg, Kirk, Todd and Grant; 23 grandchildren; and five great-grandchildren. His wife’s twin sister also survives him.

Source: NY Times

Έξι νύχτες στην Ακρόπολη, Γιώργου Σεφέρη

10 Αυγούστου, 6:00 πμ, Ντομοντιεντοβο Αεροδρόμιο, Μόσχα: Στρογγυλοκάθομαι στη θέση μου, Aegean Airlines πτήση 971 για Αθήνα. Χρειάζομαι δυο εβδομάδες διακοπές και αρχίζω ήδη να χαλαρώνω (λέξη που την υπερ-χρησιμοποιεί ο Ελληνικός λαός τα τελευταία χρόνια). Το Χαμόγελο της Τζοκοντας με κάνει να αισθάνομαι ακόμη πιο χαλαρά. Το βιβλίο που έχω αρχίσει να διαβάζω είναι οι "Έξι νύχτες στην Ακρόπολη" του Γιώργου Σεφέρη (γραμμένο το 1954). Αρχίζω να διαβάζω καθώς το αεροπλάνο απογειώνεται.

Μερικά από το μαργαριτάρια του βιβλίου:

Ένας σπόρος που γυρίζει στον τόπο του, είναι ένας σπόρος που πάει να βλαστήσει' ένας Ρωμιός που γυρίζει στον τόπο του, είναι ένας άνθρωπος που πάει να βλαστημήσει.

Και πιο κάτω:

Όσοι Έλληνες μπορούν, έχουν χρέος να μεταναστεύσουν στο Βορρά, να παντρευτούν βορινές και να καθίσουν εκεί ευχαριστημένοι που ίσως τα παιδιά τους δουν καλύτερες μέρες. Όσοι μείνουν, να ψηφίσουν νόμους που απαγορεύουν την αναπαραγωγή' και όσα παιδιά γεννιούνται από λάθος η εγκληματική αμάθεια, στον Καιάδα! ... στον Καιάδα!

Επίσης:

Είμαστε, το λέει η ανθρωποτη,

λαός ο περιούσιος,

όμως από την αρχαιοτη

μας λείπει ο επιούσιος.

Και το τελευταίο:

Ελλάς θα πει αλίμονο

Κύριε Σεφέρη, δεν μας τα λες καλά! Υπερβολές!!!

25 Αυγούστου, μεσάνυχτα, Αεροδρόμιο Ε. Βενιζέλος (Αθήνα) έτοιμοι για αναχώρηση για Μόσχα:
Μετά από δυο εβδομάδες στη πατρίδα' ... ίσως ο Σεφέρης να είχε δίκιο!

Στράτος Τ

The Russian Corner

Δημοσίευση : 15 Αυγούστου 2013

Ο Ρώσος που κάνει «χρυσές δουλειές» με τον τουρισμό

Ο λόγος για τον ελληνόφωνο Ρώσο Βασίλη Κραβτσούκ, που είναι υπεύθυνος operator για την Ελλάδα στη Sport Tour.

Της Βασιλικής Χρυσοστομίδου

Εγκατέλειψε τις σπουδές του στη Μόσχα για να σπουδάσει τουριστικά επαγγέλματα στη Ρόδο και σήμερα, με το «ρεύμα» των Ρώσων τουριστών προς τη χώρα μας να εντείνεται χρόνο με τον χρόνο, βρέθηκε να κάνει «χρυσές δουλειές». Ο λόγος για τον ελληνόφωνο 29χρονο Ρώσο Βασίλη Κραβτσούκ, που είναι υπεύθυνος operator για την Ελλάδα στη Sport Tour, ταξιδιωτικό πρακτορείο που ειδικεύεται στον αθλοτουρισμό. Με σαφή πλέον προσανατολισμό τον τουρισμό, συνέχισε τις σπουδές του (σε λίγο θα ολοκληρώσει το διδακτορικό του) και όνειρό του είναι γίνει δημόσιος λειτουργός στον τομέα του τουρισμού.

Θεωρεί τους Ρώσους ανοιχτοχέρηδες ταξιδιώτες. «Η νοοτροπία του Ρώσου στις διακοπές είναι να περνάει ωραία και να ξοδεύει. Ακόμη και σε all inclusive πρόγραμμα δεν περιορίζεται στο ξενοδοχείο. Θέλει να δει αξιοθέατα, να καταναλώσει. Επιπλέον, αποφεύγει το πλαστικό χρήμα, ούτε παίρνει δάνειο για να ταξιδέψει. Προϋπολογίζει ένα ποσό για τις διακοπές και δεν τσιγκουνεύεται», λέει στην «Κ». «Ξετρελάθηκα με την ιστορία της αρχαίας Ελλάδας - 300 του Λεωνίδα, Μάχη του Μαραθώνα. Ηθελα να ταξιδέψω, να γνωρίσω τη χώρα». Η φιλομάθεια, το ανήσυχο πνεύμα αλλά και η περιέργεια σε συνδυασμό με την εύνοια της τύχης, ήταν το κράμα που οδήγησε τον 29χρονο Βασίλη Κραβτσούκ στην Ελλάδα. Γεννημένος στην Κριμαία, κάτοικος Μόσχας, εγκαταλείπει σπουδές Περιβαλλοντολογίας, προκειμένου να εκμεταλλευτεί την ευκαιρία της υποτροφίας, την οποία πρόσφερε τότε το υπουργείο Εξωτερικών της Ελλάδας στους υπήκοους

Ουκρανίας. «Στάθηκα τυχερός!», θα πει ο ίδιος. «Αντικείμενο, σπουδές τουριστικών επαγγελματιών στη Ρόδο. Η φοίτηση, τριετής. Προηγήθηκε η 8μηνη εκμάθηση της γλώσσας στη Φιλοσοφική Σχολή Αθηνών. Λαμβάνοντας τη σχετική πιστοποίηση, πήγα στη Ρόδο. Τα φοιτητικά χρόνια, ό,τι καλύτερο! Πολλές αναμνήσεις, φίλοι».

Η ολοκλήρωση των σπουδών συμπίπτει με τη λήξη της σπουδαστικής άδειας παραμονής. Επιστρέφει στην Ουκρανία το 2006 και εισάγεται στην Οικονομική Σχολή του Πανεπιστημίου του Κιέβου. Παίρνει πτυχίο στη Διεθνή Οικονομία, συνεχίζει μέχρι φέτος με Μάστερ στο Πανεπιστήμιο της Μόσχας και αυτή τη στιγμή αρχίζει το διδακτορικό. «Παράλληλα με τις σπουδές μου, πάντα δούλευα. Ονειρό μου; Να εργαστώ στο υπουργείο Τουρισμού της Ρωσίας», εξηγεί ο ίδιος. «Δούλεψα σε διεθνή αλυσίδα ξενοδοχείων στο Κίεβο, συνεργάστηκα με τη Sport Camp Μόσχας, ελληνική εταιρεία αθλητικών κατασκηνώσεων και είμαι πλέον υπεύθυνος operator για την Ελλάδα στην Sport Tour, ταξιδιωτικό πρακτορείο που ειδικεύεται στον αθλοτουρισμό».

Οι συγκυρίες ευνόησαν τον Βασίλη, καθώς είναι ελληνόφωνος Ρώσος, σε μία περίοδο που οι Ρώσοι ανακάλυπταν την Ελλάδα: «Γύρω στο 2003, αφενός άρχιζε η οικονομική ανάπτυξη της χώρας, αφετέρου η Ελλάδα διευκόλυνε τη χορήγηση βίζας», θα πει ο νεαρός Ουκρανός, επισημαίνοντας πως ο εσωτερικός τουρισμός στη Ρωσία είναι ασθενής, με το εξωτερικό να συμφέρει οικονομικά. «Μερικά χρόνια πριν, οι Ρώσοι προτιμούσαν Τουρκία και Αίγυπτο, κυρίως επειδή αρκούσε το διαβατήριο. Οι πρόσφατες ταραχές αλλά και η ευκολότερη χορήγηση βίζας, έστρεψαν πλέον το ενδιαφέρον τους στην Ευρώπη».

Είναι πράγματι πολύ... πλούσιοι; «Υπάρχουν αυτοί που ανήκουν στο ανώτερο στρώμα της μεσαίας τάξης», σχολιάζει ο operator, «μην ξεχνάμε, όμως, ότι βίζα χορηγείται σε όσους έχουν μηνιαίο εισόδημα γύρω στα 1.000 δολάρια. Μόνο το 3% του πληθυσμού της Ρωσίας ανήκει όντως στη high society. Αλλά πόσοι Αμπράμοβιτς υπάρχουν στη Ρωσία; 1.000; 2.000; Διότι η Ρωσία έχει πληθυσμό 145 εκατομμύρια... Από την άλλη, η νοοτροπία του Ρώσου στις διακοπές είναι να περνάει ωραία και να ξοδεύει. Ακόμη και σε all inclusive πρόγραμμα, δεν περιορίζεται στο ξενοδοχείο. Θέλει να δει αξιοθέατα, να καταναλώσει. Επιπλέον, αποφεύγει το πλαστικό χρήμα, ούτε παίρνει δάνειο για να ταξιδέψει. Προϋπολογίζει ένα ποσό για τις διακοπές και δεν τσιγκουνεύεται».

http://portal.kathimerini.gr/4dcgi/_w_articles_kathfiles_1_15/08/2013_514148